Dosarul nr.1r-1008/25 Judecătoria Strășeni (sediul *****)
1-25003014-02-1r-25082025 Judecător : Sîma Igor

D E C I Z I E

21 mai 2026 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componența:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Băbălău Denis
Judecători Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

a judecat, în lipsa participanților la proces, recursul avocatului Ivasiutic Mariana, în interesele inculpatului Balanuță Vadim declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-148/2025 din 25 iulie 2025, în cauza penală privind condamnarea lui:

Balanuță Vadim ***,** născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în satul *****, raionul *****, în concubinaj, doi copii la întreținere, studii medii complete, supus militar, neangajat în câmpul muncii, fără dizabilități vădite, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior a fost supus răspunderii penale prin:

- *sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 16 iulie 2019, condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), art. 186 alin. (2) lit. c) și d), art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, cu aplicarea art. 84 din Codul penal la închisoare pe un termen de 1 (unul) an, iar în baza art. 90 din Codul penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 (trei) ani;*

- *sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 27 decembrie 2019, condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d), art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d), art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) din Codul penal, cu aplicarea art. 84 din Codul penal la închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 10 (zece) luni, iar în baza art. 85 din Codul penal i s-a*

*stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni cu executarea pedepsei în centrul de detenție pentru minori și tineri. Prin aceiași sentință s-a dispus încetarea procesului penal privind învinuirea în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d), art. 192[1] alin. (2) lit. a), art. 192[1] alin. (2) lit. a) din Codul penal în legătură cu împăcarea părților. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2021, a fost casată parțial sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 27 decembrie 2019 și s-a aplicat pedeapsa pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d), art. 186 alin. (2) lit. c) și d), art. 187 alin. (2) lit. b), c), d) e) din Codul penal cu aplicarea art. 79 și 84 alin. (1) din Codul penal, sub formă de închisoare pentru un termen de 2 (doi) ani și 5 (cinci) luni, iar în baza art. 85 alin. (1) din Codul penal prin cumul de sentințe a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pentru un termen de 3 (trei) ani cu ispășirea pedepsei în centrul de detenție pentru minori și tineri;*

*- sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 20 septembrie 2022, condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) din Codul penal, la închisoare pe un termen de 8 (opt) luni, iar în baza art. 90 din Codl penal, executare pedepsei a fost suspendată pe un termen de probă de 2 (doi) ani.*

pentru săvârșirea infracţiunilor prevăzute de art. 192[1] alin. (1), art. 192[1] alin. (1), art. 264[1] alin. (4) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: *28 ianuarie 2025 – 25 iulie 2025*; în instanța de recurs: *25 august 2025 – 26 mai 2026*.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, –

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-148/2025 din 25 iulie 2025, Balanuța Vadim ***** s-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (1) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Abajer Petru) și, în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 70 alin. (3[1]) și art. 80[1] din Codul penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unul) an. Balanuța Vadim ***** s-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (1) din Codul

penal (episodul cu partea vătămată Chicu Petru) și, în baza acestei Legi, cu aplicarea art. art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 din Codul penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unul) an. Balanuța Vadim ***** s-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) din Codul penal și, în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 din Codul penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni. Conform art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Balanuța Vadim ***** i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei aplicate lui Balanuța Vadim Petru urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței - 25 iulie 2025, cu includerea duratei reținerii acestuia din ziua de 10 ianuarie 2025, ora 15 și 00 min până în ziua de 13 ianuarie 2025 ora 13:40. S-a stabilit în privința lui Balanuța Vadim ***** măsura preventivă sub formă de arest preventiv, care se menține până la intrarea sentinței în vigoare, apoi se revocă. Corpurile delicte: un automobil de model „Ford Transit" cu numerele plăcilor de înmatriculare „*****", recunoscut în această calitae prin ordonanța organului de urmărire penală din 14 iunie 2024 și automobil de model „Volkswagen Caddy" cu numerele plăcilor de înmatriculare „*****", recunoscut în această calitate prin ordonanța organului de urmărire penală din 14 iunie 2025, care a fost restituit părților vătămate Abajer Petru și Chicu Petru urmează a fi lăsat în proprietatea acestora. Mijloacele materiale de probă - Tichetul/confirmarea imprimată a testului „Drager Alcotest 6820" din 10 iunie 2024, ora 01:54, recunoscut în această calitate prin ordonanța organului de urmărire penală din 22 iunie 2024, și în acord cu care persoana testată - Balanuța Vadim la data și ora indicată a fixat rezultatul de 0,67mg/l - concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat, urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a dosarului; un CD-R cu trei înregistrări video cu durata de 00:34 secunde, 00:30 secunde și 00:19 secunde, efectuată la 10 iunie 2024, atașat într-un plic de hârtie de culoare albă, atașat la f.d.101, recunoscut în această calitate prin ordonanța organului de urmărire penală din 10 iunie 2024, urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a dosarului. S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de către Dodon Alina, succesorul părții vătămate și civile Chicu Petru, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, în noaptea spre 10 iunie 2024, Balanuța Vadim *****, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, a pătruns în interiorul automobilului de model „Volkswagen Caddy" cu numerele de înmatriculare *****, aflat în posesia lui Abajer Petru, care era parcat în stradă, în apropiere de domiciliul acestuia în satul *****, raionul ***** și pornind motorul cu cheile de la automobil, ce se aflau în dispozitivul de pornire, s-a deplasat cu automobilul prin localitate aproximativ 500 m, până în apropiere de gospodăria lui Chicu Petru, unde a fost implicat într-un accident rutier, tamponându-se în automobilul de model „Ford Transit" cu n/î *****, după care l-a abandonat.

3. *Astfel, prin acțiunile sale intenționate Balanuța Vadim ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 192[1] alin. (1) din Codul penal, conform indicilor calificativi răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire.*

4. Instanța de fond a mai stabilit că, tot Balanuța Vadim *****, în circumstanțele descrise supra, coborând din automobilul de model „Volkswagen Caddy" cu n/î ***** și observând că s-a tamponat în automobilul de model „Ford Transit" cu numerele de înmatriculare *****, care era parcat în strada satul *****, raionul *****, în apropiere de domiciliul lui Chicu Petru și se află în posesia acestuia, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, a pătruns în interiorul automobilului respectiv și pornind motorul cu cheile de la automobil, ce se aflau în dispozitivul de pornire, s-a deplasat cu automobilul pe traseele din raionul Strășeni și raionul *****, până a fost stopat de către colaboratorii de poliție în satul Nișcani raionul *****.

5. *Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Rusnac Victor Constantin a comis infracțiunea prevăzută de art. 192[1] alin. (1) din Codul penal, conform indicilor calificativi răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire.*

6. Prima instanță a constatat că, tot Balanuța Vadim *****, în circumstanțele descrise supra, la 10 iunie 2024, aproximativ la orele 01:50 min, după ce a răpit din strada s. ***** raionul ***** automobilul de model „Ford Transit" cu numerele de înmatriculare *****, conducând automobilul respectiv, fiind persoană care nu deține permis de conducere, încălcând totodată prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 375 din 13 mai 2009, conform căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, pe una din străzile satul Nișcani raionul *****, a fost stopat de către colaboratorii de poliție. Fiind suspectat că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, deoarece în timpul discuției din cavitatea bucală se simțea miros de alcool, colaboratorii de poliție, acționând în baza pct. 6.5.5 al Regulamentului cu privire la serviciul de patrulare rutieră al poliției rutiere, aprobat prin ordinul MAI nr.45 din 19.02.2002, conform căruia colaboratorii poliției sunt obligați să înlăture de la conducere conducătorii mijloacelor de transport, față de care există temei de a presupune că se află în stare de ebrietate și să-i supună în modul stabilit de lege examinării medicale, fiind supus alcotestului „Drager 6820" s-a constatat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.67 mg/l, ceea ce conform art.134[12] alin. (3) din Codul penal constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

7. *Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Rusnac Victor Constantin a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (4) din Codul penal, adică conducerea conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află într-o stare de ebrietate cu grad avansat, care nu deține permis de conducere.*

8. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Ivasiutic Mariana, în interesele inculpatului Balanuță Vadim a formulat cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr. 1-148/2025 (1-25003014-48-1-290012025) din 25 iulie 2025, și rejudecarea cauzei în ceea ce privește latura penală cu adoptarea unei noi hotărâri după cum urmează:

a stabili lui Bălănuță Vadim pentru primul episod calificat în temeiul art. 192[1] alin. (1) din Codul penal - răpirea mijlocului de transport, o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală și anume 6 luni închisoare; a stabili lui Balanuță Vadim pentru pentru al doilea episod calificat în temeiul art. 192[1] alin. (1) din Codul penal, o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală și anume 6 luni închisoare; a stabili lui Balanuță Vadim pentru episodul calificat în temeiul art 264[1] alin. (4) din Codul penal - pedeapsa minimă prevăzută de legea penală și anume 3 luni închisoare, iar în temeiul prevederilor art. 84 din Codul penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial a stabili lui Balanuță Vadim o pedeapsă definitivă pentru sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni închisoare, în temeiul prevederilor art. 90 din Codul penal a suspenda executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

9. În susținerea poziției sale, invocă, că instanța de fond parțial eronat a dat apreciere circumstanțelor de fapt și de drept, eronat a aplicat prevederile legislației materiale și procedurale penale, în ceea ce ține latura penală a cauzei motiv din care solicită a admite recursul și a casa parțial în partea laturii penale sentința din 25 iulie 2025 și a rejudeca cauza penală cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Balanuță Vadim să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă prevăzută de lege penală.

10. Susține că, Balanuță Vadim a avut un comportament responsabil față de acțiunile organului de urmărire penală, receptiv, a contribuit la buna defășurare a urmăririi penale. Succesorul părții vătămate Chicu Pentru în ședința de judecată a înaintat acțiune civilă prin care a solicitat recuperarea prejudiciul material în sumă de 15 000,00 lei. Context în care consideră că instanța de fond corect a constatat insuficiența probelor în determinarea prejudiciului și necesitatea de a se adresa partea vătămată cu acțiune civilă separată.

11. Menționează că, ținând cont că pentru componențele de infracțiune imputate inculpatului pentru art. 192[1] alin. (1) din Codul penal este prevăzută pedepsa cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, iar în temeiul art. 80[1] din Codul penal, art.364[1] alin. (8) din Codul de procedură penală urmează a fi stabilite noi limite și anume limita minimă prevăzută de lege - 9 luni și limita maximă 2 ani și 3 luni, în condițiile art. 70 alin. (3[1]) din Codul penal limita maximă se va reduce cu încă o treime astfel încât se obține limita maximă de 1 an si 6 luni. Pentru componența prevăzută de art. 264[1] alin. (4) din Codul penal este prevăzută pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an, în temeiul art. 80[1] din Codul penal, art.364[1] alin. (8) din Codul de procedură penală urmează a fi stabilite noi limite și anume limita minimă 3 luni închisoare și limita maximă 9 luni închisoare, în condițiile art. 70 alin. (3[1]) din Codul penal limita maximă se va reduce cu încă o treime astei încât se obține limita maximă de 6 luni.

12. Consideră că, în speță sunt prezente temeiurile aplicabilității prevederilor art. 79 alin. (1) din Codul penal, prezența circumstanțelor excepționale ale cauzei care micșorează esențial gravitate faptei și a consecințelor ei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după

consumarea infracțiunii, circumstanțe care apărarea consideră că instanța de fond nu le-a dat o apreciere obiectivă la stabilirea pedepsei, fiind stabilită o pedeapsă prea aspră în raport cu toate citate. Astfel, apreciază ca neîntemeiată și incorectă și mult prea aspră decizia instanței de fond privind aplicarea unei pedepse privative de libertate în coraport cu faptele și acțiunile care se prezumă că au fost săvârșite de către Balanuță Vadim.

13. Opinează că instanța de fond urma să stabilească inculpatului Balanuță Vadim o pedeapsă mai blândă or, ultima în varianta propusă de apărare este suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

14. Enunță că, în temeiul principiului individualizării pedepsei instanța de fond urma să ia în considerație lipsa circumstanțelor agravante și cumulul de circumstanțe atenuante, și anume inculpatul Bălănuță Vadim a săvârșit infracțiunii la o vârstă relativ tânără, de până la 21 de ani, de circumstanțele în care a săvârșit infracțiunea și anume din motiv că noaptea nu avea posibilitate să ajungă acasă la mama sa, nu avea transport să se deplaseze, s-a urcat în automobilele respective, ceea ce dă dovadă mai mult de un comportament copilăresc decât infracțional, a dat dovadă de un comportament respectuos și responsabil față de organul de urmărire penală și instanța de judecată, vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate le-a recunoscut integral, are domiciliu permanent în s. *****, r-ul *****, nu este angajat oficial în câmpul muncii dar lucrează ocazional, are loc de trai, este caracterizat satisfăcător, este întreținător în familia sa încât mama de una singură mai întreține încă trei copii dintre care unul cu grad de dizabilitate severă, a avut de suferit mai multe intervenții chirugicale și inculpatul a ajutat și contribuit financiar pentru a acorda posibilitatea fratele mai mic să beneficieze de intervenții chirurgicale și tratament, Balanuță Vadim se află în concubinaj și la moment concubina sa este însărcinată.

15. *Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, consideră recursul ca fiind nefondat şi pasibil de a fi respins, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală şi întemeiată, din următoarele considerente.*

16. Potrivit art. 437 alin. (1^4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs, sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

17. Art. 447 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală stabilește că*, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

18. Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii

referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 447 alin.(1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

19. Conform art.448 din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

20. În particular, avându-se în vedere recursul, raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanţa ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanşează, are un rol preventiv şi unul reparator.

21. Conform art.449 din Codul de procedură penală, *judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător.*

22. Subsecvent normei citate, instanţa de recurs, în conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) din Codul de procedură penală, *respinge recursul ca fiind nefondat.*

23. În temeiul celor relevate supra, la pronunţarea sentinţei, prima instanţă, corect, a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că inculpatul Balanuță Vadim a comis anume infracţiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că, Balanuță Vadim a comis infracţiunea prevăzută de art. 192^1 alin.(1) din Codul penal – *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire (episodul în privința părții vătămate Abajer Petru)*, infracţiunea prevăzută de art. 192^1 alin.(1) din Codul penal – *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire (episodul în privința părții vătămate Chicu Petru)* precum și infracțiunea stabilită la art. 264^1 alin.(4) din Codul penal – *conducerea conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află într-o stare de ebrietate cu grad avansat, care nu deține permis de conducere*.

24. Instanța de recurs reține că, din textul cererii de recurs formulată de apărător, din numele inculpatului rezultă că, sentința se contestă în individualizării pedepsei penale, din care considerente temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 441 alin.(2) din Codul de procedură penală, lipsește.

25. Vinovăţia inculpatului Balanuță Vadim a fost stabilită în baza probelor adminnistrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanţă în cadrul examinării în procedura art.364[1] din Codul de procedură penală.

26. Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364[1] din Codul de procedură penală, în situația în care inculpatul Balanuță Vadim și-a recunoscut vinovăția incriminată, iar vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor imputate.

27. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

28. Potrivit art.61 alin.(1)-(2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane*. *Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

29. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale

30. Conform art.75 alin. (1)-(2) din Codul penal, *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura scopul pedepsei.*

31. La stabilirea pedepsei şi mărimea acesteia urmează a ţine cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pentru stabilirea unei pedepse

echitabile, instanţele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanţele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanţă esenţială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

32. Totodată, la stabilirea pedepsei instanţa se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

33. Colegiul penal menţionează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

34. Sancțiunea prevăzută la art. 192[1] alin. (1) din Codul penal, stabilește o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani*

35. Totodată, sancțiunea prevăzută la art. 264[1] alin. (4) din Codul penal, stabilea o pedeapsă *cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an.*

36. În acest context, instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei, judecătorul fondului a ținut cont că, Balanuță Vadim a comis infracțiuni care conform art. 16 din Codul penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se califică ca fiind infracţiuni ușoare și mai puțin grave, luând în consideraţie personalitatea inculpatului, care potrivit revendicării, anterior a fost condamnat prin inclusiv și pentru infracțiuni similare (f.d. 117, vol. 1), potrivit cazierului contravențional, anterior a fost sancționat pentru comiterea a trei fapte contravenționale, inclusiv contravenții de sustragere în proporții mici din avutul altei prsoane (f.d. 142, vol. 1), potrivit adeverinței eliberate de Primăria satului *****, raionul ***** din 17 ianuarie 2025, Balanuța Vadim nu este angajat în câmpul muncii, anterior a fost judecat, după eliberarea din detenție, plângeri nu au parvenit, situația materială este grea, în familie crește și educă un copil cu dizabilități (f.d.214, vol. 1), potrivit răspunsului nr. 266-24 din 3 septembrie 2024 oferit de către Centrul comunitar de sănătate mintală *****, nu se află la supraveghere dispanserică în cadrul instituției medicale (f.d. 143, vol. 1), conform copiei de pe răspunsul Instituției Medico-Sanitară Publică, Spitalul Raional ***** nr. 01-24/669 din 6 septembrie 2024, nu se află la evidența medicului narcolog (f.d. 144, vol. 1). Totodată, în

conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal, în calitate de circumstanță atenuantă a fost reținută săvârșirea infracțiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, iar conformitate cu prevederile art.77 din Codul penal, în calitate de circumstanță agravantă a fost stabilită săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară. Astfel că, prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 27 decembrie 2019, Balanuță Vadim a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d), art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d), art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) din Codul penal, cu aplicarea art. 84 din Codul penal la închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 10 (zece) luni, iar în baza art. 85 din Codul penal i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni cu executarea pedepsei în centrul de detenție pentru minori și tineri. Prin aceiași sentință s-a dispus încetarea procesului penal privind învinuirea în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d), art. 192^1 alin. (2) lit. a), art. 192^1 alin. (2) lit. a) din Codul penal în legătură cu împăcarea părților. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2021, a fost casată parțial sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 27 decembrie 2019 și s-a aplicat pedeapsa pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d), art. 186 alin. (2) lit. c) și d), art. 187 alin. (2) lit. b), c), d) e), din Codul penal cu aplicarea art. 79 și 84 alin. (1) din Codul penal, sub formă de închisoare pentru un termen de 2 (doi) ani și 5 (cinci) luni, iar în baza art. 85 alin. (1) din Codul penal prin cumul de sentințe a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pentru un termen de 3 (trei) ani cu ispășirea pedepsei în centrul de detenție pentru minori și tineri. Totodată, prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 20 septembrie 2022, Balanuță Vadim a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal, la închisoare pe un termen de 8 (opt) luni, iar în baza art. 90 din Codul penal executare pedepsei a fost suspendată pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

37. Potrivit art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, *la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârşit infracţiune la vârsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, iar în cazul pedepsei detenţiunii pe viaţă, aceasta se comută în închisoare pe un termen de 30 de ani.*

38. Instanța de recurs, prin aplicarea prevederilor menționate și luând în considerație că, inculpatul Balanuță Vadim (a.n. 24.06.2003) la data săvârșirii infracțiunilor imputate în baza art. 192^1 alin. (1) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Abajer Petru), art. 192^1 alin. (1) din Codul penal (episodul cu partea vătămată Chicu Petru) și art. 264^1 alin. (4) din Codul penal nu avea împlinită vârstă de 21 ani, a stabilit noi limite maxime de pedeapsă, și anume, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192^1 alin. (1) din Codul penal, s-a stabilit limita maximă cu închisoare până la 2 ani și pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (4) din Codul penal, s-a stabilit limita maximă cu închisoare până la 8 luni.

39. În conformitate cu art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*

40. Colegiul penal remarcă, că prin aplicarea prevederilor art.80^1 din Codul penal, de către instanța de fond au fost stabilite noi limite cu care se va opera la stabilirea pedepselor inculpatului, astfel se va reduce cu o pătrime (1/4) din limita minimă și maximă a pedepselor prevăzute de sancțiunile art. 192^1 alin. (1) și art. 264^1 alin.(4) din Codul penal, și anume pentru infracțiunea prevăzută la art. 192^1 alin. (1) din Codul penal, limitele de pedeapsă sunt închisoare de la 9 luni până la 1 ani și 6 luni, iar pentru infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (4) din Codul penal, limitele de pedeapsă sunt închisoare de la 3 luni până la 6 luni.

41. Prin urmare, instanța de fond just a considerat că, în privința inculpatului Balanuță Vadim pentru comiterea de către acesta a infracțiunilor prevăzute art. 192^1 alin. (1), art. 192^1 alin. (1) și art. 264^1 alin.(4) din Codul penal, prin aplicarea dispozițiilor art. 70 alin. (3^1) și art. 80^1 alin. (1) din Codul penal este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, după cum urmează: **în baza art. 192^1 alin. (1) din Codul penal (episodul în privința părții vătămate Abajer Petru)** – ***1 (unu) ani închisoare,* în baza art. 192^1 alin. (1) din Codul penal (episodul în privința părții vătămate Chicu Petru)** – ***1 (unu) ani închisoare*** și **în baza art. 264^1 alin.(4) din Codul penal** – ***6 (șase) luni închisoare***.

42. Conform art. 84 alin. (1) din Codul penal, *dacă o persoană este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţând pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.*

43. Potrivit art. 84 alin. (1) din Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, prima instanța i-a stabilit inculpatului Balanuță Vadim pedeapsa definitivă ***sub formă de 2 (doi) ani închisoare***, ***cu executare în penitenciar de tip semiînchis***, pedeapsă care, în viziunea instanței de recurs va atinge scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului.

44. În contextul dat, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de avocat în interesele inculpatului împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite ultimului, ca fiind

individualizată greșit, invocând că, pedeapsa definitivă aplicată este prea aspră, or din materialele cauzei, instanța de recurs a stabilit contrariul celor invocate de apărare, prin urmare pedeapsa numită inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis este una echitabilă, fiind stabilită în conformitate cu art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din limitele pedepselor prevăzute de art. 192^1 alin. (1) și 264^1 alin. (4) din Codul penal, ținând cont și de prevederile art. art. 70 alin. (3^1) și 80^1 alin (1) din Codul penal și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

45. Colegiul penal respinge ca fiind irelevante și alegațiile avocatului, în numele inculpatului potrivit căruia, ultimul a recunoscut vina integral și s-a corectat, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat și examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art.364^1 din Codul de procedură penală, nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valenţă juridică, recunoaşterea vinovăţiei fiind ca condiţie la aplicarea prevederilor art.80^1 din Codul de penal, respectiv fiindu-i redusă 1/4 din pedeapsa aplicată inculpatului. Mai mult ca atât, și alegațiile apărării privind existența la caz a împrejurărilor referitoare la personalitatea inculpatului ce-i atenuează răspunderea penală, cum ar fi condițiile de viață ale familiei acestuia, urmează a fi respinse ca neîntemeiate, întrucât, instanța de fond a stabilit o pedeapsă în limita minimă a sancţiunilor prevăzute de legea penală, redusă în baza art. 80^1 alin. (1) din Codul penal.

46. Mai mult ca atât, circumstanțele invocate de avocat, în interesele inculpatului precum că, inculpatul se căiește de cele comise, nu pot fi considerate ca fiind circumstanțe atenuante prin prisma art.76 din Codul penal, deoarece nu reflectă scopul şi motivele faptei, rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, iar alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei şi a consecințelor ei, ce ar permite instanței de judecată să nu aplice o pedeapsă mai blândă nu au fost constatate.

47. Totodată, instanța de recurs consideră neîntemeiată solicitarea apărătorului de a aplica inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate, nu poate fi reținută, or, inculpatul a fost anterior condamnat pentru infracțiuni similare, fiindu-i stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, însă aplicarea acestei sancțiuni nu a avut nici un efect din punct de vedere al reeducării inculpatului, ultimul continuând comportamentul antisocial prin comiterea de noi infracțiuni.

48. Mai mult ca atât, cu referire la alegațiile apărării privind necesitatea aplicării prevederilor art. 79 din Codul penal în privința inculpatului, Colegiul penal reține că prima instanță, în mod corect și argumentat, a constatat lipsa temeiurilor pentru aplicarea unei pedepse mai blânde. Astfel, s-a stabilit că inculpatul a comis o pluralitate de infracțiuni într-un interval scurt de timp, ceea ce denotă o conduită infracțională repetată și lipsa unei atitudini de respect față de normele de drept. Totodată, instanța de fond a analizat persoana inculpatului și a reținut că acesta nu a dat dovadă de corectare după condamnările anterioare, manifestând o predispoziție spre săvârșirea de noi infracțiuni. De asemenea, s-a avut în vedere comportamentul acestuia după comiterea faptelor și pe

parcursul procesului penal, inclusiv părăsirea teritoriului țării și nerespectarea obligațiilor procesuale, circumstanțe care, în ansamblu, confirmă caracterul nejustificat al aplicării art. 79 din Codul penal

49. Astfel, instanța de recurs constată că, prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art. art. 7, 75 din Codul penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoarea, care este una echitabilă și proporțională infracțiunilor comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pe infracțiuni similare, nu se află pe calea corijării, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova.

50. Astfel prin jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, se atestă că garanţiile de la articolul 6 paragraful 1 din CEDO îşi găsesc aplicarea nu numai pentru stabilirea vinovăţiei, ci şi pentru stabilirea pedepsei (*cauza Aleksandr Dementyev împotriva Rusiei*).

51. Totodată, se reține că pedeapsa stabilită inculpatului și anume cu executarea reală coraborează cu Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

52. Prin urmare, Colegiul penal consideră că, instanţa de fond a emis o sentinţă motivată şi întemeiată în privinţa lui Balanuță Vadim, şi a aplicat o pedeapsă echitabilă, conform Părţii Generale a Codului penal şi în strictă conformitate cu prevederile Părţii Speciale care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul şi va preveni săvârşirea de noi infracţiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în cererile de recurs, instanța de recurs constată că acestea nu îşi găsesc confirmarea la judecarea lor, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării şi stabilirii pedepsei.

53. În conformitate cu art. art. 449, 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, –

D E C I D E:

Se respinge recursul avocatului Ivasiutic Mariana, în interesele inculpatului Balanuță Vadim declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-

148/2025 din 25 iulie 2025 și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător	Băbălău Denis
Judecător	Schibin Vladislav
Judecător	Buzu Elisaveta